Leidit ratissa

Nro 2/2023

Naisten automobiiliajot

Mäntsälän kartanoilla

Jenkkiautoilun viemä Marjo Kauramäki

Rättäri-matkailua

PÄÄKIRJOITUS

Lumi on jo maassa suurimmassa osassa Suomea ja ihan etelässäkin talvikelit käväisi. Harrasteautojen laittaminen talviteloille on joka kerta vähän ankeaa. Toisaalta voihan olla, että harrasteautoilu tuntuu monin kerroin paremmalta, kun joutuu välillä pitämään taukoa. Monen kuukauden seisottaminen ei kuitenkaan yleensä paranna autoa ellei sitten tee talven aikana siihen huoltoja, korjauksia ja ehostuksia. Toivoa sopii, että mm. tankkiin laitettu polttoaineen säilytysaine ajaa asiansa.

Vuoden pimeimpään aikaan tuo valoa kesän kokoontumisajostamme Naisten Automobiiliajoista kertova juttu. Yhtälailla **Pirkko Kivisen** matkakertomus Rättäreiden Sveitsissä olleeseen jättiläismerkkikokoontumiseen vie meidät tervetulleelle nojatuolimatkalle.

Leidit ratissa -lehti tuo esiin jäsenistömme harrastamista ja sen taustoja. Jokaisessa numerossamme on pyrkimyksenä tutustua perusteellisemmin ainakin yhteen jäseneemme ja hänen harrasteautoiluunsa. Tällä kertaa jäsenesittelyssä on ensimmäisen kauden hallituksemme jäsen, **Marjo Kauramäki.**

Todella historiallisien autojen ajoon pääsemme sukeltamaan London-Brighton Veteran Car Runin merkeissä. Toimituskunnastamme **Lea Lahti** tutustui siippansa **Antti Vähälän** kanssa sateisella sumujen saarella perinteikkääseen yli 100 vuotta ajettuun automobiilien ajoon, jossa kaluston vauhti ei päätä huimaa, mutta tapahtuman meno sitäkin enemmän.

NAK:laiset toivat autokuntineen entisajan tunnelmaa Espoon Tapiolan 70-vuotisjuhliin kuten myös viime kevään Classic Motorshow'hun. Myös nämä tapahtumat ovat esillä lehdessämme.

Lukuiloa ja mukavaa uudenvuoden odotusta!

Hannele Hatanpää

Täysautomaattinen vaihteisto GM:ltä 40-luvulla

General Motors esitteli autoalan ensimmäisen täysin automaattisen vaihteiston, Hydra-Maticin vuoden 1940 Oldsmobile -mallistossa. Tämä varusteluvaihtoehto maksoi 57 dollaria. Seuraavana vuonna se tuli tarjolle myös GM:n lippulaivamerkkiin Cadillaciin. Sitä pidettiin aikansa suurimpana innovaationa starttimoottorin jälkeen.

Kuva General Motors

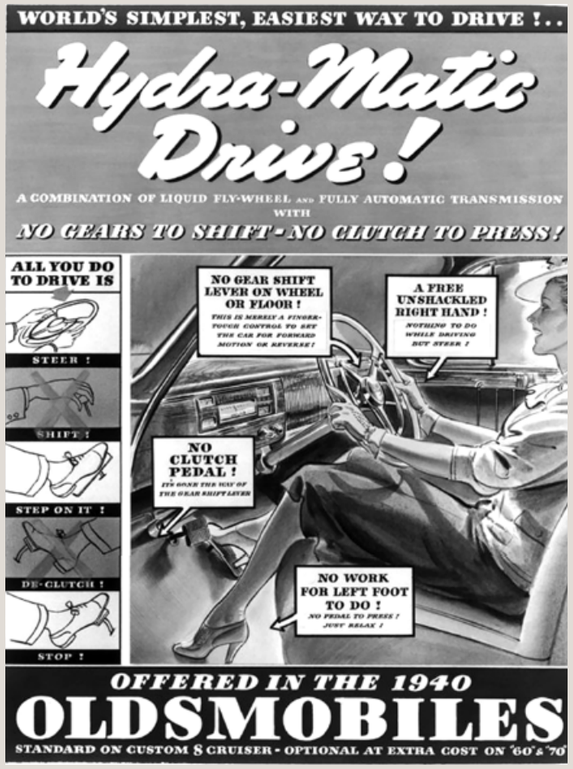

PUHEENJOHTAJALTA

Hyvät ystävät

Vuosi 2023 kääntyy kohti loppuaan, autoilukesä sujui taas vauhdilla. Toivottavasti lehden sisältö palauttaa kesän muistot mieleesi jo viilenneen sään keskellä. Voit lukea mm. osallistumisestamme kevään Classic Motorshow'hun ja omasta tapahtumastamme Naisten Automobiiliajoista tästä lehdestä.

Naisten Automobiiliajojen palautekyselyssä vastausprosentti nousi uudelle kymmenluvulle, kun 73 % autokunnista vastasi kyselyyn. Tapahtuman yleisarvosanaksi annettiin 9+ nostaen esille upeat autot, asut ja mukava seura, iloinen ja rento tunnelma, hyvä reitti ja kiinnostavat kohteet sekä maukas lounas. Järjestelytoimikunta ilahtui erityisesti palautekommentista, jossa mainittiin ensikertalaisten lämmin mukaanotto. Kiva kuulla, että olemme onnistuneet tavoitteessamme olla helposti lähestyttävä ajotapahtuma, johon ensikertalaiset ovat aina tervetulleita mukaan!

Palautteissa ajovauhti oli suurimmalle osalle sopiva, muutamassa kommentissa toivottiin joko hitaampaa ajoa tai letkan kokoamista yhteen pysähdyksillä reitin varrella. Muissa kehityskohteissa ehdotettiin mm. palaamista brunssityyppiseen aamupalaan ja toivottiin välipysähdykseen useampia henkilöitä tarjoiluun. Kiitokset palautteesta; otamme nämä asiat huomioon jatkossa. Huomaattehan kuitenkin, että yritysten tarjoiluun varaamat henkilömäärät eivät ole klubin päätettävissä.

Ajopalautelomakkeella kartoitettiin myös toiveita ajojen sijainnille. Tänä vuonna äänet jakaantuivat hyvin tasaisesti, eikä selvää suosikkia ollut. Ajotoimikunta aloittaa järjestelyt heti vuoden alussa, olethan yhteydessä Tanjaan jos olet käytettävissä toimikuntaan. Hallituksen jäsenet alkavat myös koostaa vuoden 2024 toimintasuunnitelmaa, joka esitellään vuosikokoukselle helmi - maaliskuussa. Lähetämme vuosikokouskutsun tammikuussa, kun ajankohta ja paikka tarkentuvat. Jo nyt voit merkitä kalenteriisi seuraavat päivänmäärät: Lahden Classic Motorshow 4.–5.5.2024 ja Naisten Automobiiliajot naisten viikon sunnuntaina 21.7.2024.

Toivotan kaikille Leidit ratissa -lehden lukijoille hyvää loppuvuotta ja iloista joulun odotusta!

Tanja Virtanen-Leppä

Leidit ratissa

Julkaisija:
Naisten Automobiiliklubi ry

Yhteystiedot:
leiditratissa@naistenautomobiiliklubi.fi
040 587 4351

Päätoimittaja:
Hannele Hatanpää

Toimituskunta:
Tanja Virtanen-Leppä, Lea Lahti

Kansikuva: Hannele Hatanpää

Ulkoasu: Hanneliner

Seuraava lehti ilmestyy
Huhtikuun lopussa 2024.

Aineistot:
3.4.2024 mennessä
leiditratissa@naistenautomobiiliklubi.fi

Ilmoituskoot:
Kannatusilmoitusten hinnat, alv. 0 %
1/1 sivu 160 €
1/2 sivua, pysty/vaaka € 120
1/4 sivu, pysty/vaaka € 80
1/8 sivu, vaaka € 60
1/16 sivu, vaaka (maksuton, jäsenille)

www.naistenautomobiiliklubi.fi/23

Naisten Automobiili Klubi

Sari Juutilainen ja Mercedes-Benz 220 SEb Coupe 1965.

CLASSIC MOTORSHOW
Lahti · Finland
6.–7.5.2023 LAHTI

Kevään näyttelystartti

NAISTEN KLASSIKOT

Pin-up Petrols valmistautumassa Blue Hawaii -näytökseensä.

Mobilistien keväisen ajokauden avasi tuttuun tapaan toukokuun ensimmäisenä viikonloppuna pidetty Classic Motorshow Lahden messukeskuksessa.

Naisten osasto oli taas kerran yksi tapahtuman keskipisteistä. Naisten yhteisosaston muodostivat NAK, Viivin Vintage ja Pin-up Petrols. **Viivi Vähälä** oli kutsunut osastolleen NahkaNikkarin, joka teki pieniä korjauksia ja opasti nahkatuotteiden huollossa. NAK:in osaston yrittäjäjäsenenä oli tällä kertaa värikkäitä räsykasseja valmistava Nukeri.

Jo 14. kertaa järjestetty Classic Motorshow keräsi viikonloppuna ennätysyleisön eli yli 19 000 näyttelyvierasta. Klassikkoautoille tarkoitettu parkkipaikka oli molempina päivänä tupaten täynnä hienoja autoja ja innokkaita katsojia. Naisten osastoa oli pystyttämässä perjantaina tehokas naistiimi vahvistettuna muutamalla ahkeralla herrahenkilolla. Osastosta tuli jälleen kerran värikäs ja superhieno, mutta tällä kertaa emme edes odottaneet parhaan osaston palkintoa, kun sellainen saatiin juuri edellisvuonna.

Näyttelyn vuoden teemana oli ”Kupee on upee”, joten NAK:in osastollakin esillä olleet autot olivat hienoja kuusikymmentäluvun kaunottaria: jäsenemme **Sari Juutilaisen** 1965 vuoden mallia oleva Mercedes-Benz 220 SEb coupe ja **Lea Lahden** Fiat 1500 Pininfarina coupe 1965.

Sarin Mersu on hieno kaksivärinen ja perusteellisesti entisöity yksilö, joka on nähty useasti NAK:in ajoissa ja muissa klassikkotapahtumissa. Vuonna 2022 se osallistui myös Saksassa Allgemeiner Schnauferl-Clubin ralliin. Autosta löytyy mielenkiintoista rekvisiittaa, mm. alkuperäinen Rimowan Mercedekselle valmistama matkalaukkusarja. Laukut oli tuotu Suomeen jonkun toisen uuden, samanlaisen M-B:n mukana vuonna 1959 ja löytyivät äskettain lauttasaarelaisesta vaatehuoneesta ihan käyttämättöminä. Myös M-B-villapeitto on alkuperäinen Vehon liikelahja. Pisteenä i:n päälle Sari oli pukeutunut 1960-luvun Chanel-tyyliseen jakkupukuun pillerihattuineen.

Mitä ei mobilistimies tekisi naisensa tähden?

Lea Lahti ja Fiat 1500 Pininfarina Coupe 1965.

Lean Fiatin Suomen historia on varsin mielenkiintoinen. Umpikorinen coupe lienee ainut laatuaan Suomessa. Kuuluisa italialainen automuotoilija ”Pininfarina” vieraili vuonna 1965 Suomessa ja ihastui kuvanveistaja **Eila Hiltusen** tekeillä olevaan Sibelius-monumenttiin. Hän tilasi Hiltuselta seinäreliefin oman koritehtaansa aulaan. Veistoksesta ei ehtinyt valmistua kuin luonnoksia, kun Pininfarina menehtyi vuonna 1966. Perikunta halusi kuitenkin palkita Hiltusen jo tehdystä luonnostyöstä ja Eila sai valita Pininfarinan autotallista mieluisen auton. Hiltunen ihastui tummansiniseen coupeeseen ja se olikin hänelle hyvin rakas käyttöauto. Fiat siirtyi Eila Hiltusen kuoleman jälkeen hänen pojalleen ja oli muutaman talven säilytyksessä Antin automuseolla Vesivehmaalla, kunnes siirtyi Lean ja Antin omistukseen vuonna 2009.

Pin-up Petrolsien värikkään osaston innoittajana oli tänä vuonna Elviksen Blue Hawaii -elokuva. Rekvisiittaa löytyi beach-maisemista ja palmuista kirkkaankeltaiseen VW Kuplaan vesisuksineeen. Petrolsien tytöillä oli kumpanakin päivänä kaksi vauhdikasta esitystä, jotka vetivat puoleensa (mies)puolisia katsojia kuin hunaja. Ja meillä kaikilla oli niin mukavaa.

Naisten osasto osoitti jälleen, kuinka hyvä combo saadaan aikaan, kun naiset yhdistävät voimansa. On asiapitoista toiminnan esittelyä, myytäviä vintagevaatteita ja asusteita sekä viihdyttäviä esityksiä pilke silmäkulmassa.

Jatkamme samalla kokoonpanolla ensi vuonnakin, joten merkitkääpä jo kalenteriinne Classic Motorshow -viikonloppu 4.–5.5.2024. Silloin teemana on ”Pieni on kaunista”.

Teksti ja kuvat Sirpa Kuisma

Ei, kyse ei ole ompeluseurasta, vaan NAK:in hallituksen kokouksesta.

NahkaNikkarin Maarit Harju teki pieniä korjaustöitä odottaessa.

Viivin Vintagen runsas osasto.

Kupee on upee

Classic Motorshow’n teema ”Kupee on upee” näkyi laajalti muuallakin kuin teeman omassa hallissa. Tällä sivulla on suppea otos näyttelyssä esillä olleista coupéista.

Näyttelyjärjestäjän määritelmä ko. korimallille kuuluu näin: ”Coupé on korimalli, joka pakenee tiukkoja määritelmiä. Ainoat ehdottomat vaatimukset ovat suljettavilla sivuikkunoilla varustettu umpikori ja korkeintaan kaksi ovea. Pelkästään näiden ehtojen täyttäminen ei tietenkään riitä tekemään autosta coupéta. Turvallisinta on todeta, että kohtuullisella autotuntemuksella tai esteettisellä vaistolla siunattu ihminen kyllä tunnistaa coupén, kun sellaisen näkee.”

Brittiläistä Aston Martin DB6:sta valmistettiin lähes 1800 kappaletta vuosina 1965–1970. Kuvassa vuosimalli 1966.

Teksti ja kuvat Hannele Hatanpää

Amerikkalaiset Fastbackit ovat saaneet vahvasti vaikutteita ilmailusta kuten Pontiac Torpedo Eight Sedan Coupe 1948 osoittaa.

Jaguar XK120 FHC 1952 oli myytävänä 190 000 euron hintaan.

1971 Alfa Romeo Giullia 1750 GT Veloce ns. Bertone Coupe, jonka on muotoillut Giorgetto Giugiaro Bertonella töissä ollessaan. Auto on tuotu maahantuojan toimesta uutena Suomeen. Entisöimättömällä hyvin säilyneellä autolla on matkamittarissa n. 150 000 kilometriä.

Lennokas lokinsiipiovinen 1956 Mercedes-Benz 300 SL.

Toinen Suomeen uutena tulleista 1971 Citröen SM:stä. Taka-alalla 1966 Oldsmobile Toronado.

1968 Fiat Abarth 1300 Scorpione S tarvitsi mm. mittavat peltikorjaukset ennenkuin se katsastettiin museoajoneuvoksi.

Vuosimallin 1904 Mercedes Benzin ajoneuvokunta palkittiin ennakkopäivän St. James's International Concourse -kilpailussa.

London-Brighton Veteran Car Run 2022

Perinteitä kunnioittaen

Jo 126 vuoden ajan ovat vuosisadan alun ajoneuvot kokoontuneet 60 mailin eli noin 97 kilometrin kestävyysajoon Lontoosta Brightoniin. Vuodesta 1936 alkaen lähtöpaikkana on toiminut Hyde Park -puisto, jonne kokoonnutaan aikaisin sunnuntaiaamuna.

Charlie & Alistair Hacking hymyssä suin odottamassa lähtöä. Ajoneuvona 1903 Darracq.

London to Brighton Veteran Car Run -ajoon voi osallistua vain ennen vuotta 1905 valmistetuilla ajoneuvoilla. Viime marraskuussa ajettuun tapahtumaan ilmoittautui yli 300 autoa sekä muutama moottoripyörä. Myös polkupyörälijöitä oli uskaltautunut mukaan.

Osa ajoon osallistuvista ajoneuvokunnista kokoontui liikenteeltä suljetulle Marlborough Streetille Veteran Car International Concours -tapahtumaan jo lauantaina. Sen yhteydessä palkittiin muun muassa alkuperäisimmät ja parhaiten entisöidyt ajoneuvot sekä parhaiten ajoneuvonsa henkeen pukeutuneet ajokunnat.

Pääsponsorina toimineen RM Sotheby's London 2022 -huutokaupan myynnissä olevat ajoneuvot esiteltiin samassa yhteydessä Marlborough Housen sisäpihaan ja puutarhaan pystytetyssä suuressa telttarakennuksessa. Huutokauppa-alueelle oli pääsy vain ennakkoon ilmoittautuneilla, mutta London-Brighton -ajotapahtuman autoja pääsi vapaasti tutkimaan lähietäisyydeltä.

Sunnuntaiaamun sateisessa ja sumuisessa säässä ensimmäiset ajoneuvot lähetettiin liikkeelle tasan seitsemältä ja nopeimmat ennättivät Brightonin Madeira Drivelle satamalaiturin tuntumaan kello kymmenen kieppeissä.

Adam&Kath Henleyn ajoneuvokunta saapumassa Brightoniin ajokkinaan Panhard et Levanssor 1903

Isät ja pojat viettivät laatuaikaa osallistumalla ajoon 1903 Thornycroftilla.

Kerrotaan että osa ajon osallistujista ajaa todellisuudessa vain lähdössä ja maalipaikalla. Suurin osa matkasta taittuu huoltoautossa ja menopeli kulkee kuljetustrailerilla. Mutta ilmeisesti useimmat osallistujat

Lämpöiset vaatteet, karvalakit ja ajolasit helpottavat matkantekoa.

Muutama polkupyöräilijäkin osallistui 1800-luvun puolella valmistetulla pyörällä.

1904 MB Simplexin omistaja Jan Anton Paalman tyytyi istumaan takapenkillä.

Barbara Dedman istui Marlborough Streetillä 1902 Deckertin kyydissä.

yrittävät ajaa museoautollaan koko matkan. Ymmärrettävästi iäkkäällä kalustolla keskeytyksiä tulee paljon.

Seurasimme lähtöä parin tunnin ajan Lontoossa, hyppäsimme junan kyytiin ja ehdimme vielä mainiosti Brightoniin katsomaan maaliintulijoita. Sadetakista ja sateenvarjosta huolimatta kastuimme melkoisen perusteellisesti. Junamatkan aikana saimme kuivateltua vaatteita ja vaihdettua jalkaamme kuivat sukat ja kengät, jotka tosin kastuivat vielä nekin. Voi vaan kuvitella kuinka märkiä osallistujat olivat!

Paljon kuvia ja videoita:
www.veterancarrun.com

Graham Fergusonin perheen ajoneuvona oli 1901 Georges Richard

Teksti ja kuvat
Lea Lahti

Bronwen May ajeli reitin 1904 Cadillacilla

Muutamilla onnekkailla ajoneuvon katto tarjosi suojaa sateelta.

NAISTEN AUTOMOBIILIKLUBILLE POSTIKORTIT

NYT KAIKKI INNOLLA MUKAAN!

Kuvat Hannele Hatanpää

Edellisessä Leidit Ratissa -lehdessä kerroimme jäsenillemme tarkoitetusta postikorttiprojektista kannustaen kaikkia jäseniämme osallistumaan ja mahdollisesti myös kuvaamaan ajokauden aikana postikorteiksi sopivia kuvia, joissa saa päästää luovuuden ja mielikuvituksen valloilleen.

Kyseessä ei ole kilpailu, vaan yhteisprojekti postikorttien teettämiseksi yhdistyksellemme. Kuvien tulee olla käytettävissä veloituksetta NAK:n postikorttikäyttöön ja lisäksi Leidit Ratissa -lehden kuvituksena postikorttiprojektiin liittyen.

Postikorttikuvien tulisi olla painokelpoisia eli suosituksena on, että pokkarilla, järjestelmäkameralla tai kännykällä otetun kuvan tulee olla resoluutioltaan 300 dpi. Jos laitteessa ei ole tällaista asetusta, niin valitse parhain laatu.

Toivomme, että saamme teiltä runsaasti tarjolle postikorteiksi soveltuvia kuvia **31.1.2024 mennessä.** Digikuvan tulee olla jpg, png, eps tai tiff -tiedostomuodoltaan.

KUVIEN LÄHETTÄMINEN

Lähetä linkkipyyntö osoitteeseen: **fotohannele@gmail.com** niin saat vastauksena sähköpostiviestin, jossa on linkki sinulle tehtyyn kansioon, jonne pääset kuvat lataamaan.

Kokoamme määräpäivään mennessä tulleet kuvat yhteen. Näistä raati, joka koostuu hallituksesta sekä kuvausalan ammattilaisesta, ennakkovalitsee monipuolisen joukon kuvia. Tämän jälkeen järjestämme näistä yleisöäänestyksen yhdistyksemme jäsenille vuosikokouksen yhteydessä.

Tarjoamme siis mainetta ja kunniaa jokaiselle, joiden otokset valitaan mukaan yleisöäänestykseen ja postikorteiksi. Ja olisihan se mukava nähdä oma kuva postikorttinakin.

Naisten Automobiiliklubi mukana

ONNITTELEMASSA 70-VUOTIASTA TAPIOLAA

Espoo-päivänä 26.8. näyttävä klassikkoautojen kavalkadi ajoi pitkin vanhaa Kuninkaantietä läpi Espoon kohti vuonna 1953 perustettua puutarhakaupunkia. Keskusaukiolla lausuttiin juhlavat onnittelupuheet 70-vuotiaalle Tapiolalle, autokunnat esittäytyivät yleisölle ja paras asuajoneuvokokonaisuus palkittiin. Sää suosi tapahtumaa, ja paikalla oli runsaasti kiinnostunutta yleisöä.

Teksti Tanja Virtanen-Leppä ja kuvat Anssi Juutilainen

Klubimme jäsenen Oili Alasalmen autokunta palkittiin parhaasta kokonaisuudesta. Outi oli mukana vuoden 1969 Ford Caprilla, joka näkyykin iloisten daamien takana konepelti asianmukaisesti ylhäällä esittelyasennossa.

Klassik Auto Oy:n Anssi Juutilainen esitteli osallistujat Tapiolan keskusaukiolla, ja kuljettajat kertoivat ajoneuvoistaan ja autoharrastuksestaan yleisölle.

Autot kokoontuivat aamulla Espoon Automuseolle Bodomjärven maalaismaisemaan. Nuorimmat osallistuvat autot olivat 70-luvulta, vanhimmat 30-luvulta.

Klubin Tanja Virtanen-Lepän autokunta virkistävällä jäätelötauolla. Naisten Automobiiliklubin toiminta kiinnosti paikalle saapuneita, sympaattinen Austin A30 vuodelta 1955 toimi maskottina keräten yleisöä keskustelemaan klassikkoautoharrastuksesta

Naisten automobiiliajot 23.7.2023

Naiskuljettajat ja näyttävä kavalkadi menneiden vuosien autoja kokoontuivat taas heinäkuussa. Reittikohteina olivat kaksi puukartanoa eri aikakausilta sekä kaunis jugend-huvila

Kyllä tämän gentlemannin ja lemmikin kelpaa, kun on tarjolla edustava auto, '65 Jaguar S ja oma autonkuljettaja Virpi Norrena.

Hyvänä maamerkkinä lähtöpaikalla toimi Birgitta Perin 1964 Ford Taunus 17 M.

Perinteikkäitä Fordeja 60-luvulta. Mari Koskisen '64 Anglia ja Tuulia Taipaleen '67 Opel Rekord C Caravan. Kuva Hannele Hatanpää.

Teemana Mäntsälä – kartanoiden kunta

Näkymää kesäkahvilana toimivan Hedda Nooran sisätiloista ja aamukahvien lomassa ajoon lähtöä odottelevia ajokuntia.

Usean vuoden tauon jälkeen Naisten Automobiiliajot -tapahtuma palasi Uudellemaalle, kun ajotoimikunta palautteita tutkittuaan alkoi järjestää tapahtumaa Mäntsälän maisemissa. Toimikunta harkitsi paikaksi ensin Tuusulanjärven ympäristöä. Mutta koska toinen ajotapahtuma oltiin järjestämässä juuri edellisenä päivänä lauantaina järven ympäriajona, suuntasimme reittijärjestelyt vähemmän tunnettuihin kohteisiin alueella.

Tänä vuonna mukaan reitille ilmoittautui 38 autokuntaa, ja laaja kirjo erilaisia autoja. Aloituskohteemme oli Nummisten Alikartano ja museokahvila Hedda Noora. Suurin osa osallistuvista autoista mahtui ryhmittymään Alikartanon ja museokahvilan väliselle pihamaalle. Sää suosi tapahtumaa, ja historialliset rakennukset loivat upean taustan

Kahvila Hedda Nooran emäntä, kirjailija Kirsi Manninen toivotti NAK:laiset tervetulleeksi Alipytingin porrastasanteella.

Kahvila Hedda Noora sijaitsee pihapiirin vanhassa päärakennuksessa Alipytingissä, joka on rakennettu jo 1730-luvulla. Nautimme kahvit ja aamiaispiirakat tutustuen samalla kahvilan omaan Frugårdin naiset -näyttelyyn, joka esittelee Alikartanon naisten elämää. Kahvilan emäntä kirjailija **Kirsi Manninen** on oman kirjoitustyönsä ohessa ollut mukana suomentamassa useita historiallisia keittokirjoja, jotka innoittavat kahvilan tarjontaa. Manninen kirjoittaa historiallisia romaaneja taiteilijanimellä Enni Mustonen. Kuulimme, että eräällä osallistujalla oli jopa mukana oma Enni Mustonen -romaani kirjailijan nimikirjoitusta varten.

Totuttuun tapaan lähdimme reitille noin klo 11. Johtoauton, 1928 Reo Flying Cloudin kuljettajaa eli allekirjoittanutta hieman mietitytti että hmm, mitenköhän tämä sujuu. Kanttiauto oli saatu vuosien seisonnan jälkeen ajokuntoon ja katsastetuksi vain kolme päivää ennen Naisten automobiiliajoja. Ajoharjoittelu

Satu Pajuriutan ei tarvitse epäillä näkevätkö kanssa-autoilijat liikenteessä. pirtsakanvärisen '77 Citröen 2CV:n Jos eivät niin on paikallaan käynti optikolla.

”Boss Ladymme” olisi näyttänyt tältä 20-luvun lopullakin. Tanja Virtanen-Leppä johdatti autokunnat täältä Alikartanosta, Mäntsälästä maaliin Sälinkään kartanolle upealla 1928 Reo Flying Cloudilla.

Alikartanon päärakennuksen sisätiloja. Kuva Hannele Hatanpää.

oli siis jäänyt melkoisen vähäiseksi. Täysin synkronoimaton vaihteisto ei kuitenkaan lannistanut kuljettajaa, kaksoiskytkentä välikaasulla vei meitä mallikkaasti eteenpäin.

Reitti alkaa kauniilla jokilaakso-osuudella

Ajoreittimme kulki pitkin kaunista Mustijoen laaksoa kohti Pornaista. Mustijoen muodostavat Mäntsälänjoki ja Hirvihaaranjoki yhdistyessään Mäntsälän eteläpuolella. Joki laskee Suomenlahteen Porvoon Kilpilahdessa, ja se on suosittu kanoottiretkeilykohde. Me emme kuitenkaan suunnanneet Porvooseen saakka, vaan käännyimme ajamaan Monninkylän läpi kohti Askolaa. Askolan Vakkolassa ylitimme Porvoonjoen idyllistä vanhaa silta pitkin. Askolasta reittimme johti Pukkilan suuntaan ohittaen ainutlaatuiset Askolan hiidenkirnut. Jos liikut Askolan suunnalla, niin suosittelemme tutustumaan hiidenkirnuihin. Vintage -asusteet ja korkokengät eivät ole ensisijainen varustus, jolla lähdetään tutustumaan jyrkässä, metsäisessä kallion rinteessä sijaitseviin hiidenkirnuihin. Siispä jätimme tämän kiinnostavan kohteen tällä kertaa suosiolla väliin. Kauniit jokilaaksot jatkuivat kun ajoimme Porvoonjoen vartta ylöspäin kohti Pukkilaa.

Tuula Lähdesniemen autokunta oli tällä kertaa 80-luvun tunnelmissa ajokkina Ford Orion 1988. Kuva Hannele Hatanpää.

Marja-Liisa Nurmentaus oli liikkeellä 1961 Skoda Octavia Superilla. Kuva Hannele Hatanpää.

Lähtöpaikalla saattoi todeta, että kylläpä on monipuolista kalustoa naiskuljettajilla. Kuvassa on vain osa näistä. Kuva Hannele Hatanpää.

Taukopaikka Galleria Koivulinna ja Pukkilan kotiseutumuseo

Pukkilassa paikalliset autoharrastajat avustivat meitä pysäköintiä ohjaten. Tauolla tutustuimme Galleria Koivulinnaan ja Pukkilan kotiseutumuseoon, sekä nautimme pihamaalla gallerian kahvion virvokkeita. Pukkilan kunnan omistama jugendhenkinen puuhuvila Koivulinna on

Yksi ajojen eksoottisimmista oli Mari Pihlaja-Kuhnan ohjaama Wankel-moottorinen 1969 NSU Ro80. Kuva Hannele Hatanpää.

Noora Kanervan autokunta nautti Itä-Uudenmaan mutkittelevista seututeistä kaksipaikkaisella 1956 Ford Thunderbirdillä.

Ajojen autoletka oli pitkä, mutta se ei tuntunut haittaavan muita teilläkulkijoita, koska peukutuksia saatiin ja, jotkut jopa ajoivat autonsa parkkiin ja jäivät katsomaan ohiajavia museoikäsisiä autoja.

Galleria Koivulinnassa odotti jäätelö ja virvokkeet sekä kulttuurielämys taidenäyttelyn muodossa. Kuva Hannele Hatanpää.

Talonsa kuvan voi toteuttaa tälläkin tavalla ilmakuvien ym. sijaan. Maalaus Koivulinnasta oli sen lasiterassin seinällä.

rakennettu 1900-luvun alussa ja se on toiminut taidegalleriana 1980-luvun lopulta alkaen. Naisten automobiiliajojen aikaan galleriassa oli esillä **Minna Kinnusen** värikylläinen ”Elämän sylissä” -näyttely. Koivulinnan pihapiirissä on myös kotiseutumuseo. Museo sijaitsee punamultaisissa ulkorakennuksissa, esillä on Pukkilan historiaa kuvaavat tupa- ja vieraskamari, navetta, perinteinen savusauna ja vaunuliiteri. Museon näyttelyssä on esillä vanhoja maataloustyökaluja, taloustarvikkeita ja huonekaluja.

Mäntsälän keskustan läpi kohti Sälinkäätä

Virkistävän tauon jälkeen matkamme jatkui Mäntsälän keskustan ohiajon kautta kohti Sälinkään kartanoa. **Hans Henrik Stjernvall**, Linnaisten kartanon isäntä, osti koko Sälinkään kylän vuonna 1805 ja perusti kylään Kilpijärven rannalle Sälinkään sivukartanon. Stjernvallin sihteeri H. J. Sohlberg osti kartanon jo vuonna 1810, ja rakennutti kartanon nykyisen päärakennuksen arviolta 1830-luvulla. Useiden omistajien ja värikkäiden vaiheiden myötä kartano päätyi Mäntsälän kunnan omistukseen. Nykyään kartanon toimintaa ylläpitää tilat kunnalta vuokrannut Sälinkään kartanoseura ry.

Kartanolle saavuttaessa pysäköimme autot piha-alueelle ja ryhmittäydyimme yhteiskuvaan. Kuvauksen jälkeen nautimme kartanon pitopöydän maittavista antimista. Palkintojenjako-osuudessa palkitsimme vanhimman auton, kauimpaa tullut autokunnan ja ensikertaa osallistuvan kuljettajan. Tapahtumaan osallistui ilahduttavan monia ensikertalaisia, joten ensi kertaa osallistuvan palkinto arvottiin. Asuajoneuvokilpailussa osallistujat

Heidi Paavola oli ottanut Citröen-mekaanikon varmuuden vuoksi mukaan. Kuva Hannele Hatanpää.

Ajoissa nähtiin paljon ajanmukaisia vintage- ja retrovaatteita ja asusteita.

Herrasväki niin tyylikkäinä 1977 Datsun Bluebirdin takapenkillä.

Outi Ahtosen avomallin 1974 Jensen-Healey oli juuri oikea auto aurinkoisena ajopäivänä. Vasta kotimatkalle lähdettäessä saatiin sadekuuro. Kuva Hannele Hatanpää.

Marja-Liisa Järvi oli tulossa ajoon Pyhimys-Volvolla, mutta niin vaan kävi, että Jaguar oli tällä kertaa luotettavampi. Kuva Hannele Hatanpää.

1970-luvulta tuttuja japanilaisia perheautoja, jotka ovat käyneet vähiin – Leena Kempin autokunnan 1975 Datsun 100 A ja Liisa Itkosen 1975 Toyota Corolla. Kuva Hannele Hatanpää.

valitsivat itse voittajan keskuudestaan äänestämällä. Koska haluamme noudattaa kestävän kehityksen periaatteita, jaamme palkituille hyllyssä pölyttyvien pokaalien sijasta kunniakirjat sekä Viivin Vintagen lahjakortit. Onnittelut vielä kerran palkituille, löydät tiedot infolaatikosta ja palkittujen yhteiskuvasta! Ajotapahtuman osallistujista ne, joita arpaonni suosi, saivat myös pieniä muistoja kotiin vietäväksi. Näyttävät nuoret hiihtäjänaiset Datsun 100 A:ssa putsasivat tänä vuonna palkintopöydän. Totesimme yhdessä tuumin, että nyt todellakin kannattaisi lotota; arpaonni oli suorastaan hämmentävän suosiollinen.

Kiitokset kaikille osallistujille, tervetuloa mukaan Naisten Automobiiliajoihin taas ensi vuonna naisten viikon sunnuntaina **21.7.2024**!

Teksti Tanja Virtanen-Leppä,
kuvatekstit Hannele Hatanpää ja
kuvat Anssi Juutilainen

Naisten Automobiiliajot 2023 vierailukohteet

Alikartano
museot.fi/museohaku/?museo_id=21547

Museokahvila Hedda Noora
www.heddanoora.fi/

Galleria Koivulinna
galleriakoivulinna.fi/

Pukkilan museo
www.jalkipeli.net/pukkilan-kotiseutumuseon-yhteydessa-on-taidekahvila/

Sälinkään kartano
salinkaankartano.fi/historia/

Jaana Sandbergin autokunnan muskeli-auto, 1970 Dodge Challenger. Taka-alalla toisen autojen suunnittelukoulukunnan luomia Fiat 600:sia kaksin kappalein. Kuva Hannele Hatanpää.

Asu-ajoneuvo -äänestyksen voitto meni ansaitusti Maisa Litjan autokunnalle, joka oli eksynyt kauas murtomaahiihto-maastoista – olivat matkalla Alpeille. Vasen kuva Hannele Hatanpää.

Arpajaisten onnetar teki hyvää työtä Sari Juutilaisen kanssa. Monet lähtivät kotiin arpajaispalkinto mukanaan.

Naisten Automobiiliajot 2023 palkitut autokunnat

Vanhin ajoneuvo
Tanja Virtanen-Leppä, REO Flying Cloud, 1928

Kauimpaa saapunut ajokunta
Maisa Litja, Datsun 100 A, 1974

Ensimmäistä kertaa osallistunut autokunta
Ia Ensterä, International Harvester Scout II, 1978

Asu-ajoneuvo -äänestyksen voittaja
Maisa Litja, Datsun 100 A, 1974

HB-Automobile Mobiilihotelli
0400 317 082

Rättärin matkassa

2CV-ystävien 23. maailmankokous pidettiin Sveitsissä. Jäsenemme Pirkko Kivinen teki rättärillään ystävättärensä kanssa matkan tapahtumaan. Saamme samalla vinkkejä Euroopassa matkailuun.

Pakkaaminen matkaa varten käynnissä.

Citroen 2CV eli Rättisitikka täytti tänä vuonna 75 vuotta. Sitä kehitettiin Ranskassa toisen Maailmansodan kynnyksellä maanviljelijöiden ja maaseudun ihmisten käyttöön. Sen jousitus tuli sopia muhkuraisille peltoteille ja sen tuli selviytyä säkkien, lampaiden ja kanamunien kuljetuksesta toreille ja naapurikyliin. Ajovarmuus ja sisätilojen monipuolinen käyttö sekä edullisuus olivat tärkeitä kriteerejä kuljinta kehitettäessä. Heti sodan loputtua vuonna 1948 auto esiteltiin Pariisin autonäyttelyssä, jossa se sai hyvin ristiriitaisen vastaanoton, kuten arvata saattaa. Siitä tuli kuitenkin suosittu työauto, ja vähän myöhemmin myös yhteiskuntatietoiset nuoret sekä intellektuellit kaupunkilaiset ottivat sen innolla omakseen.

Autoa valmistettiin 43 vuoden ajan lähes samalla korimallilla. Moottorin tilavuus kasvoi ja pientä kehitystä tapahtui myös ulkonäössä, kuten kaappariovien aukeamissuunnan muuttuminen ja konepellin aaltojen tasoittuminen. Periaatteiltaan ajo-ominaisuudet ja auton korin profiili kuitenkin säilyivät samanlaisina koko sen valmistuskauden ajan 40-luvulta 90 -luvulle saakka. Maailmantilanne ja erilaiset muotivirtaukset ovat ehtineet vaihtua moneen kertaan noiden vuosikymmenien aikana, mutta edelleen Citroén 2CV mielletään reiluksi käyttöautoksi ja ranskalaisen boheemisuuden edustajaksi.

Itämerellä tuulen tuiverruksessa.

Rättäri matka-autona

Mikä onni onkaan omistaa ystävä, jonka kanssa voi matkustella ympäri maailmaa ja joka on aina valmis tutustumaan uusiin maailmankolkkiin. Rättäri on vienyt ystävääni **Kiurun Tuulaa** ja minua mitä erikoisimpiin seikkailuihin, kuten ylittämään Australian aavikkoa ja telttailemaan Juravuoriston ukkosmyrskyihin! Olemme matkustelleet yhdessä jo 80-luvulta lähtien, ja lapsemme ja puolisomme ovat aina olleet ylpeitä äitien reissaamisista. Yhteiset matkamme ovat hioneet meistä tehokkaan tiimin, jolloin esimerkiksi pitkinä ajopäivinä kumpikin tietää omat tehtävänsä ja myös keinot, miten pitää vireystila ja mieliala korkealla.

Tänä kesänä oli vuorossa meidän ja rättisitikkani Ms. Bucket'n sekä pienen mutta tiiviin rättäriporukan ajelu kohti Sveitsiä, missä järjestettiin 2CV-ystävien 23. maailmankokous Juravuoriston maisemissa Delemontissa. Ajoimme Viron kautta Latviaan ja pienehköön Liepajan satamaan, josta matkasimme Stena Linen rahtilaivalla 23 tuntia Travemyndeen. Muutaman teltassa nukutun yön jälkeen pienen hytin sängyt tuntuivat oikein mukavilta. Satamasta suuntasimme kohti etelää ja vietimme muutaman aurinkoisen päivän Moselin jokilaaksossa. Ranskassa emme voineet tietenkään ohittaa Mulhousen legendaarista automuseota, jossa kävimme ihailemassa sen lukuisia Citroèneja ja muita klassikkoautoja.

Sveitsin Maailmankokoukseen oli kokoontunut yli 3500 Rättisitikkaa ympäri Eurooppaa. Ensimmäinen rättisitikoiden maailmankokous järjestettiin jo vuonna 1975 Itä-Suomessa Pistohiekalla, ja siitä lähtien kokoontumiset ovat toteutuneet joka toinen vuosi jossain päin Eurooppaa. Edellisen kerran osallistuimme Tuulan kanssa Kroatiassa järjestettyyn maailmankokoukseen juuri ennen pandemian aiheuttamia välivuosia.

Kesäinen Sveitsin reissu kesti lähes 4 viikkoa ja matkaa kertyi noin 4500km. Tuula joutui lentämään matkan puolessavälissä Zürichistä kotiin poikansa häihin, joten ajelin sieltä kotiin yksikseni muutaman rättäriystävän porukassa. Auto kulki koko matkan lähes moitteettomasti, mitä nyt virtalukon pohja piti yllättäen vaihtaa jo alkumatkasta ja bensaletku loppumatkasta. Pienet korjaukset ja huoltotoimenpiteet kuuluvat asiaan vanhoilla autoilla matkustaessa, eikä niitä voi välttää, vaikka kuljin on tietysti hyvin huollettu ennen matkaa.

Maailmankokouksessa Delemont Sveitsi.

Vinkkejä onnistuneeseen matkantekoon

Yhteistyö. On hyvä sopia jo etukäteen selkeät vastuualueet ajopäivien aikana, kuten kumpi huolehtii auton teknisestä puolesta ja tankkaustarpeesta tai reitin yksityiskohtaisesta suunnittelusta ja muistiinpanoista. Kartturikaan ei saa torkkua ajon aikana, vaan hän voi esimerkiksi karttaa seuratessa kertoa kiinnostavia asioita ohitettavista kohteista ja nähtävyyksistä.

Leirielämää ajopäivän jälkeen.

Hyvät ja laadukkaat varusteet ovat osa onnistunutta matkaa.

Teiden valinta. Rättärin älykäs jousitus takaa miellyttävän kulun heikkokuntoisemmillakin teillä. Pienet tiessä olevat kuopat eivät juuri tunnu, ja kyläteiden luonnolliset mutkat ja kumpareet tuovat sen ajo-ominaisuudet parhaiten esiin. Näin ei tilanne tietenkään ole kaikissa museoikäisissä autoissa. Rättärin moottorin teho mahdollistaa matkanopeudeksi noin 80-90 km/h, mutta moottoritiellä alhaisempi vauhti aiheuttaa usein huimia ohituksia ja turhaa stressiä niin kuskille kuin muillekin autoilijoille. On siis tärkeää valita rauhallisia ja kauniita maisemateitä eikä ahnehtia liikaa kilometrejä yhdelle päivälle. Jos taas matkan pitää joskus taittua ripeämmin, voi moottoritiekin olla hyvä ratkaisu jollekin reittiosuudelle. Joka tapauksessa hitaammin kulkevan auton on hyvä huomioida, milloin jono alkaa takana kasvaa turhan pitkäksi ja oma auto onkin se jonon johtotähti. Silloin on viisasta poiketa hetkeksi bensa-asemalle tai muulle turvalliselle parkkialueelle ja päästää jono ajamaan ohi.

Long Table kansainvälisten 2CV-ystävien kanssa.

Kartta. Vaihtoehtoisten reittien valinnassa ehdottomasti paras työkalu on kunnon paperinen kartta tai karttakirja, johon voi kynällä merkitä suunnitellut ja toteutuneet reitit. Varsinkin ulkomailla matkustaessa on tärkeää katsella aluetta kokonaisuutena, jolloin voi varmistua, että valitut tiet vievät kohti toivottua suuntaa tai maaston muodot ovat oman auton ominaisuuksille sopivia. Kännykän tai navigaattorin näyttö ei tätä mahdollisuutta juurikaan anna. Kun perussuunta on valittuna, navigaattori on iso apu erityisesti asutusalueilla ja vilkkaimmissa risteyskohdissa. Jos matkustaa useamman auton ryhmässä, on hyvä tarkistaa, että käytössä on sama navigointiohjelma, sillä niiden tievalinnat voivat esim. tietöiden kohdalla olla täysin erilaiset. Kerran löysimme itsemme navigaattorin ohjaamana keskeltä viljapeltoa…

Tekniset ongelmat. Rättisitikan tekniikka on alkuaan luotu mahdollisimman yksinkertaiseksi ja helposti huollettavaksi, mikä tekee siitä hyvin turvallisen kulkupelin pitkillekin matkoille. Jos jokin osa tai säätö menee matkan aikana epäkuntoon, sen voi lähes aina korjata tai ainakin fixata jo tien päällä. Killan joka toinen vuosi julkaisema Apua-Help -tiepalveluopas sisältää satojen rättäriharrastajien yhteystietoja ympäri maailmaa, jolloin apuja ja neuvoja on saatavilla lähes joka maassa ja maankolkassa. Tämä helpottaa vähemmän tekniikasta ymmärtävää naiskuskiakin ajelemaan turvallisin mielin lähes missä maassa tahansa. Ennen matkaa kannattaa joka tapauksessa pakata mukaan niitä tärkeimpiä auton varaosia ja myös reitillä asuvien tuttujen puhelinnumeroita.

Penkki. Pitkillä ajomatkoilla istuinmukavuus on tärkeä tekijä oman hyvinvoinnin kannalta. Irrallisilla kumilenkeillä säädettävät Rättärin penkit on mahdollista muokata juuri itselle sopiviksi niin istuinkorkeuden kuin selkätuenkin suhteen. Pienet tyynyt auttavat myös sopivan istuinmukavuuden löytymistä, Rättärin penkit liukuvat helposti kiskoilla niin eteen kuin taaksepäin, ja ne on helppo nostaa ulos vaikka nurmikolle piknikin ajaksi.

Saapuminen maailmankokouspaikalle.

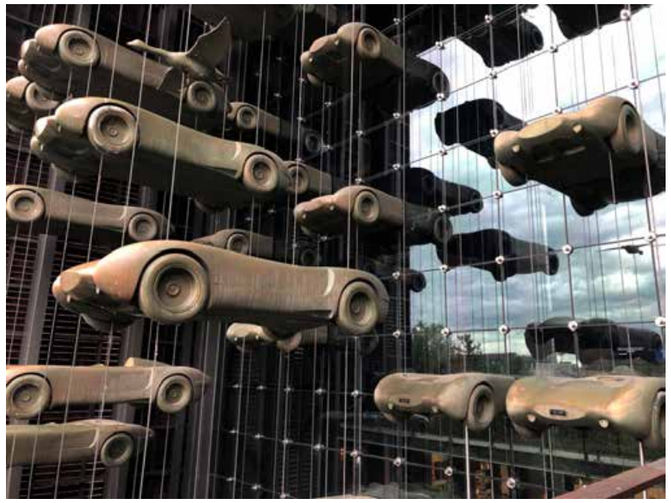

Mulhousen automuseossa Ranskassa.

Lounas-boxin täyttäminen onkin Tuulan ja minun joka-aamuinen tehtävä ennen pitkiä ajopäiviä. Kannellisessa muovilaatikossa on pakattuna pieni termospullo täynnä kuumaa vettä, posliinimukit, tee- ja kahvitarvikkeita, jokunen veteen sekoitettava pinaattikeittopussi, evässleipiä, myslipatukoita, leikkuualusta ja tupellinen leikkuuveitsi. Boxi on auton tavaratilassa helposti saatavilla, kun eteen avautuu huikaiseva maisema kahvitaukoa varten tai muuten nälkä yllättää matkaajat.

Yöpymiset. Rättärin kanssa matkustamiseen kuuluu kiinteästi tervehenkinen nuukailu ja reipas leirielämä telttoineen ja retkikeittimineen. Vain äärimmäisissä olosuhteissa olemme joskus reissuillamme turvautuneet esim. linnahotellin arvokkaaseen tunnelmaan tai ystäviemme kotoisiin vierashuoneisiin.

Turvallisuus. Eräs vankilassa päivätyönsä tehnyt ystäväni antoi erikoisen vinkin, millä voi minimoida ryöstön kohteeksi joutumista esim. parkkipaikalla. Hän on muutoin erittäin järjestelmällinen mies, mutta pitää aina auton sisätiloissa näkyvillä olevat tavarat pienissä pussukoissa ja muovikasseissa sikinsokin. Hänen mukaansa auton ryöstäjät valitsevat mieluummin kohteen, josta voi nopeasti valita ne arvokkaimman näköiset salkut ja siististi suljetut kassit, eikä käyttää aikaa tarkistelemalla kaikkien pussien sisältöjä. Me olemme ratkaisseet asian peittelemällä tavaramme käsin virkatulla monikirjavalla peitteellä.

Jonossa ajaminen. Mobilistiautojen kokoontumisajot toteutetaan usein ajamalla pitkässä näyttävissä jonossa lähialueen kohteissa. Silloin autoja on helppo ihailla jalkakäytävältä tai vastaantulevista autoista. Kun on tarkoituksena ajaa pitempiä matkoja isommalla porukalla, sopivan kokoinen ryhmä on vain kolmesta neljään autoon. Silloin on vielä mahdollista tarkkailla ryhmän koossapysymistä ja tarvittaessa odottaa esim. liikennevaloissa taakse jääneitä kulkimia. On hyvä sopia etukäteen, että jokainen seuraa erityisesti takana tulevaa kuljinta ja hiljentää heti, jos ei saa näköyhteyttä siihen. Näin varmistetaan, että takana tuleva näkee, jos edessä ajavat kääntyvät johonkin suuntaan tai jollekin tulee esim. teknisiä ongelmia. Vanha kunnon LA-puhelin (lyhytaaltopuhelin) on ehdottoman käyttökelpoinen apuväline näissä tilanteissa, sillä silloin ei tarvitse ajon aikana näpytellä omaa tai toisen kännykkää.

Näkymä paluumatkalta laivasatamasta.

Ympäröivä luonto. Museoikäisillä autoilla ajaminen on jo itsessään ekoteko, samoin kuin on parempi korjata vanha ja toimiva vaate kuin ostaa uusi. Rauhallinen ajonopeus mahdollistaa kauniilla säällä sivuikkunoiden raollaan pitämisen tai katon auki rullaamisen, jos sellainen ominaisuus kulkimessa on. Vanhojen ajoneuvojen ilmastointi ei välttämättä häiriinny, vaikka annammekin raikkaan ulkoilman ja lintujen viserryksen virrata sisään. Huivin kietaisu kaulan ympäri pitää hartiat rentoina, ja aurinkorasvan levittämistä kasvoille ja käsivarsille ei pidä unohtaa. Kun ajelen omalla Ms. Bucketilla katto auki ja huivi kaulan ja pään ympäri kietaistuna, olo on kuin nuorena neitona moottoripyörän kyydissä kesäyönä: olen osa ympäröivää maailmaa.

Teksti Pirkko Kivinen,
kuvat Pirkko Kivinen ja Tuula Kiuru

KLASSIK AUTO OY

Tiedätkö autosi
todellisen vakuutusarvon?

Classic Datan sertifioidut tarkastuspalvelut tuottavat kirjallisen todistuksen auton kunnosta ja arvosta.

Sovi tarkastus: Klassik Auto Oy
info@klassik-auto.fi
+358 50 302 1116

Classic Data
VALTUUTETTU TARKASTAJA

- Teemme saksalaisen Classic Data -sertifikaatin edellyttämiä kunto- ja arvomäärityksiä, kysy lisää.
- Hyödyt osto-, myynti- ja vakuutustilanteissa.

Anssi Juutilainen • www.klassik-auto.fi • +358 50 302 1116

Jäsen-meetit

Syksyn ensimmäinen jäsentapaaminen pidettiin ex-temporee elokuun 27. Vihtijärvellä Syökerin Tuvalla osin tihkusateisessa säässä. Ohjelmassa oli takakonttiswappia ja vapaamuotoista jutustelua. **Arja Viitaniemen** Citröen toi paikan päälle ostettavaksi vintage-vaatteita ja -kenkiä sekä -laukkuja.

Elokuun kuvat Hannele Hatanpää, syyskuun kuvat Lea Lahti ja Tanja Virtanen-Leppä

Vääksyn Jokirannassa vasemmalta lukien Pirjo Kurula, Mari Pihlaja-Kuhna, Lea Lahti, PJ Tanja Virtanen-Leppä, Arja Viitaniemi sekä Leena Kemppi

Syyskuun jäsentapaaminsessa 23.9. Vesivehmaalla tutustuttiin Viivin Vintagen ja Antin Automuseon aarteisiin. Suurin osa paikan päälle tulleista jäsenistä jatkoi vielä kahvittelemaan Wine & Cafe Jokirantaan Vääksyyn.

Jenkkiautojen pauloissa

Marjo Kauramäki

Jäsenesittelyssä tällä kertaa amerikanautoharrastaja ja valokuvaaja Marjo Kauramäki. Orimattilassa asuva harrastaja ihastui 1950-luvun vaatteisiin, musiikkiin ja autoihin jo nuoruusvuosinaan.

Marjon varhaisimmat automuistot liittyvät lapsuudenperheen tummanpunaiseen Kuplavolkkariin. Isä, äiti ja kaksi tytärtä ajelivat sillä kotikaupungista Lappeenrannasta Helsinkiin kyläilemään tädin luo ja Karhulaan tapaamaan enoja perheineen. Se oli mukava auto, jolla pääsi paikasta toiseen. Siitä jäi mukavat muistot. ”Matkat sujuivat nopeasti, kun leikittiin pikkusiskon kanssa takapenkillä milloin mitäkin – turvavöitä kun ei ollut rajoitteena”, Marjo muistelee.

Televisiosta tuli silloin tällöin amerikkalaisia elokuvia ja niitä katsellessaan Marjo ihaili upeita isoja jenkkiautoja. Kun joskus harvoin Lappeenrannan kaduilla sattui vierailemaan jokin iso amerikkalainen, Marjo katseli lumoutuneena sen lipumista kaupungin kaduilla.

Nuori nainen ihaili muutenkin 1950-luvun tyyliä. Kun 1950-luvulla nuoruutensa vuodet eläneen äidin vaatekaapista löytyi autenttisia aarteita – kenkiä, mekkoja, hameita ja hattuja – Marjo otti ne ilomielin käyttöön itselleen. Kiinnostus ei ole vuosien mittaan sammunut, vaan päin vastoin 1950-luvun ihailu on vahvistunut entisestään.

”Toki tiedän että elinolot Suomessa sotien jälkeen olivat ankeat ja köyhät, en ihaile sitä vaan sen vuosikymmenen tyyliä – vaatteita, kenkiä, kampauksia, muotoilua, musiikkia ja autoja”, Marjo painottaa.

Autoharrastus alkaa

”Kun 1980-luvun lopulla aloin seurustella vantaalaisen pojan kanssa, aloimme käydä yhdessä amerikanautonäyttelyissä ja cruising-tapahtumissa”; Marjo muistelee.Vaikka aito kiinnostus jenkkiautoihin oli ollut jo pitkään, vasta vuonna 2017 Marjo pääsi ensimmäistä kertaa jenkkiauton kyytiin tutustuttuaan nykyiseen mieheensä. Puolison, **Tepon**, vuosimallia 1950 oleva Chevrolet Fleetline Deluxe on myös ensimmäinen jenkkiauto jota Marjo on itse ajanut.

Marjo oli onnellinen saadessaan cruisailla puolisonsa autolla ja kyydissä oleminenkin oli mukavaa. Vuonna 2019 Teppo löysi Marjolle kauniin jenkkiauton, vuosimallia 1956 olevan Cadillacin.

Marjon puoliso on itse tilannut Chevyn Jenkeistä. Auton sininen matta-helmiäinen on niin erikoinen väri, ettei toista samanlaista ole vielä tullut vastaan. Ostopäätös tapahtui aikanaan pelkkien valokuvien perusteella, mutta auto on osoittautunut onnistuneeksi hankinnaksi.

Alunperin auto on ollut Coloradossa hotellivieraiden kuljetuskäytössä. Laskettelukeskuksen yhteydessä oleva hotelli High Tor Lodge on edelleenkin toiminnassa.

Joskus 1960-luvun puolella hotelliyhtiö on myynyt Cadillacin Californiaan ajoneuvoharrastajalle.

Postikortit ja laskettelukeskuksen esite löytyivät Cadillacin hansikaslokerosta. Cadillac ostettiin alunperin High Tor Lodgen hotellivieraiden kuljettamista varten.

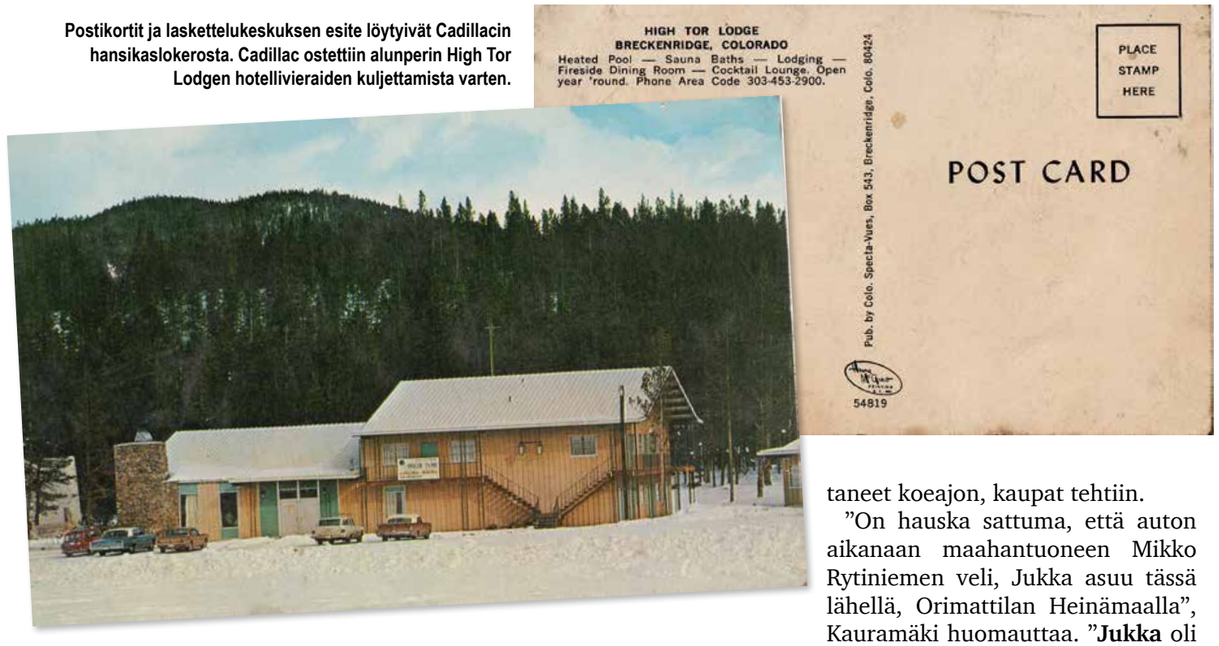

Hänen omistuksessaan se oli jäänyt seisomaan noin 40 vuodeksi.

Vuonna 2004 lieksalainen **Mikko Rytiniemi** toi Cadillacin Suomeen ja ryhtyi kunnostamaan sitä. Jonkin ajan kuluttua auton kunnostus jatkui niinikään lieksalaisen **Reino Muikun** toimesta. Seuraava suomalainen omistaja, porvoolainen **Henry Karlsson** viimeisteli kunnostustyön, mutta päätti luopua autosta vuonna 2019.

Teppo huomasi myynti-ilmoituksen siistikuntoisen oloisesta Cadillacista ja lähti Marjon kanssa katsomaan autoa. Auto oli sisustaa myöten hyvässä kunnossa, ja kun molemmat olivat vuorollaan suorittaneet koeajon, kaupat tehtiin.

”On hauska sattuma, että auton aikanaan maahantuoneen Mikko Rytiniemen veli, Jukka asuu tässä lähellä, Orimattilan Heinämaalla”, Kauramäki huomauttaa. ”**Jukka** oli huomannut veljensä vanhan auton liikkuvan Orimattilassa ja kun Mikko oli käymässä Lieksasta, tapasimme sattumalta ja kutsuin miehet katsomaan autoani.”

”Sen jälkeen on tullut selväksi, että Jukka on taitava tekijä ja hän huoltaa meidän molempien jenkkiautoja”, Marjo kertoo tyytyväisenä.

Kodin yhteydessä ei ole riittävän suurta tallia kahdelle harrasteautolle, mutta Marjo on onnistunut vuokraamaan pienen matkan päästä hyvän talvisäilytyspaikan Cadillacilleen.

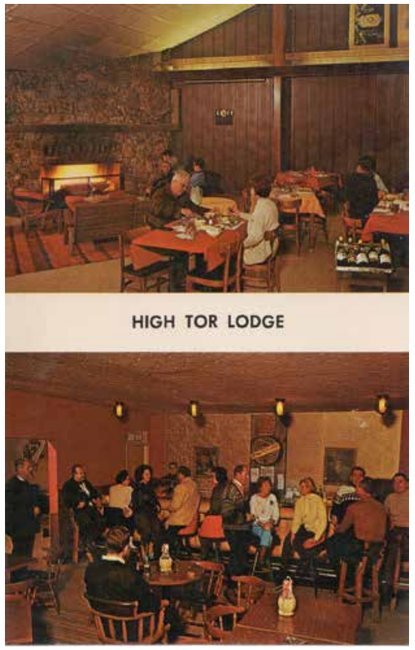

Harrastuksesta työksi

Marjon lapsuudessa omassa perheessä ei ollut kameraa, joten kuvia siltä ajalta ei ole kovinkaan paljoa.” Äidin veli ja isän sisko ovat onneksi jonkun verran kuvanneet meitäkin”, Kauramäki kertoo.

Valokuvaus kiinnosti Marjoa paljon ja niinpä nuori nainen hankki 16-vuotiaana ensimmäisillä kesätyörahoillaan oman kameran, Agfamatic 100 sensorin, jolla sai 9x9 kokoisia pikkukuvia. Valkotasapainon pystyi säätämään jopa kahdella tapaa: Aurinkoinen - Pilvinen. Vuosien mittaan kamerat vaihtuivat parempiin ja harrastus jatkui.

”Vuonna 2016 ostin ekan järjestelmäkameran ja totesin, että sen käyttöohjekirja on sellaista teknistä jargonia etten ymmärrä siitä juuri mitään”, Marjo huokaa. Halu oppia lisää oli kova.

”Olin harrastanut valokuvausta jo pitkään, mutta halusin silti suorittaa siitä valokuvaajan tutkinnon”, Marjo kertoo. Kauramäki lähtikin pitkäaiksesta työpaikasta, jossa oli ollut 25 vuotta ja pääsi Helsinki Design Schooliin Valokuvaajan linjalle.

Valokuvaajan tutkinnon suoritettuaan Kauramäki alkoi tehdä valokuvausta freelancerina.

”Mieheni aloitti työt Orimattilassa vuonna 2018 ja muutin itsekin tänne poikani kanssa vuonna 2019”, Marjo kertoo.

Yrittäjä Marjosta tuli helmikuussa 2020 kun hän perusti valokuvaamon, jonka nimeksi tuli Kehräämön kuva Tmi. Myöhemmin nimi vaihtui Foto Hannele valokuvaamoksi. ”Valokuvaamoni nimi tulee toisesta nimestäni. Minua kutsutaan Marjoksi, joten pitihän toinenkin nimi saada käyttöön.” Toimitiloiksi kunnostettiin 80 neliön valokuvastudio Orimattilan Kehräämöltä. Täällä valokuvaamo toimi aina helmikuun 2023 loppuun, mutta Kehräämön epävarma tulevaisuus ja ikkunoiden vuotaminen vauhdittivat tilojen hankkimista toisaalta. Nyt valokuvaamon käytössä on 58 neliötä Orimattilan keskustassa Erkontiellä.

Näyttävän amerikanauton omistavalla valokuvaajalla on valmius tarjota laajaa palvelupakettia hääpareille. ”Olen jo kertaalleen ollut hääkuljettajana autollani samalla, kun toimin hääparin valokuvaajana”, Marjo kertoo innoissaan. ”Ensi kesälle on jo yksi tilaus tiedossa ja lisääkin merkintöjä mahtuu kalenteriin”, nainen vinkkaa. ”Minusta on aivan ihana saada koristella auto hääparin toivomaan tyyliin ja väriin.”

Cadillac hääautona.

Yrittäjyyden ohella Marjo tekee toista työtä palvelupäällikkönä IT-alan yrityksessä. Kahden työn yhdistäminen sujuu kitkatta, sillä palvelupäällikön työ hoituu suurimmaksi osaksi etäyhteyksien välityksellä. Toki silloin tällöin on käyntejä Helsingin toimistolla tai tapaamisia kasvokkain asiakkaiden luona, mutta kuvausaikataulut voi sopia ajankohtiin, jolloin ne eivät haittaa toista työtä.

NAK:in jäseneksi

Keväällä 2022 Marjo oli ensimmäistä kertaa käymässä Classic Motorshow -tapahtumassa Lahdessa. Messuilla kulkiessa huomio kiinnittyi Naisten Automobiiliklubin osastoon.

”Puheenjohtaja Tanja kertoi innostuneesti klubin toiminnasta. Oli mukava jutella ajoneuvoharrastuksesta, ja päätin samantien, että haluan liittyä”, Marjo muistelee. ”Ei jäänyt hetkeksikään sellaista tunnetta että pitäisikö vähän miettiä asiaa, vaan olin heti varma, että tähän porukkaan haluan mukaan.”

Naisten Automobiiliklubin vuosikokous järjestettiin Orimattilan Kehräämöllä helmikuussa 2023 ja silloin Marjo lupautui mukaan hallitukseen.

Ajelua ja tapahtumia

Marjo osallistuu ahkerasti puolisonsa kanssa erilaisiin autotapahtumiin. Menneenä kesänä on tullut käytyä muunmuassa Mommilan vanhojen autojen tapahtumassa, Vääksyn Mobilisti-illassa sekä useissa Cruising-tapahtumissa esimerkiksi Loviisassa, Pukkilassa, Lahdessa, Nastolassa ja Orimattilassa.

Marjo kuuluu myös Cadillac Club of Finland -kerhoon ja on vieraillut Cadillacillaan muunmuassa Punkaharjulla ja Tuurissa Cadillac Clubin kesätapahtumissa.

Kerhon kokoontumiseen kuuluu aina ajolenkki tapahtumapaikan lähistöllä. ”Tuurin tapahtumassa ajoimme lenkin Ähtäriin ja takaisin. Ajoa oli mainostettu hyvin ja reitin varrella oli valtavasti katselijoita valokuvaamassa ja vilkuttamassa autoletkalle”, Marjo muistelee.

Cadillac Coupe de Ville 1956 ja Chevrolet Fleetline Deluxe 1950

Cadillacin omistaja kertoo, että jonkin verran tulee kesäisin ajeltua myös huviajoa ihan vaan omaksi iloksi. ”Työmatka Orimattilassa on vain 1,5 kilometriä, joten harvemmin sitä matkaa tulee Caddyllä ajettua. ”

Menneenä kesänä pariskunta vieraili ensimmäistä kertaa Ruotsissa Västerås-in suuressa ajoneuvokokoontumisessa. Matkaan lähdettiin viiden auton letkalla. Pienistä tekniikkamurheista selvittiin tien päällä kaveriavulla, ja paikanpäälle saavuttua selvisi tapahtuman laajuus. Västerås Summer Meet -tapahtumaan saapuu vuosittain yli 50 000 harrasteajoneuvoa.

Marjo – valokuvaaja.

”Minulla oli tarkoitus kuvata jenkkiautoja enemmänkin, mutta osallistujia oli niin paljon, että lopulta iski ähky enkä jaksanut enää kuvata”, Marjo naurahtaa. Silmänkantamattomiin jatkuvat autorivistöt Johannisbergin lentokentällä olivat uskomaton näky. Reissuporukka oli mukava ja matka oli kaikinpuolin onnistunut. ”Meillä oli niin hauskaa, että vatsalihakset oli monta päivää kipeänä kotiinpaluun jälkeenkin”, harrastaja kertoo hymyillen.

Haaveita

Marjolla on neljä lasta ja kaikki tykkäävät kovasti autoista. ”Espoossa asuva 20-vuotias poikani osti äskettäin kaverinsa kanssa 1966 Dodge Dartin ja he tulivat elokuussa tänne Orimattila Cruisingiin. Tuli tosi hyvä fiilis siitä että lapsellani on sama harrastus kuin minulla”, Marjo kertoo hymyillen. ”Vielä kotona asuva 15-vuotias poikani on sitä mieltä, että äidin Cadillac on maailman kaunein auto.”

Tulevaisuudessa Cadillacin omistaja haluaisi oppia lisää oman autonsa tekniikasta. ”Haluaisin myös itse osata huoltaa ja ehkä myös pienesti korjata omaa autoani. En tosin tiedä onko se koskaan mahdollista, riittääkö siihen aika”, Kauramäki pohtii.

Marjo on haaveillut vierailusta hotellissa, jonka omistuksessa Cadillac on ollut uutena. ”Olisi kyllä hienoa päästä joskus käymään siellä – ja vielä hienompaa olisi mennä tällä autolla, vaikka tiedän se ei ole taloudellisesti mahdollista”, Marjo huokaa.

Ajamisen ilo

Omistaja nauttii täysin siemauksin autostaan. ”On oikeastaan käsittämätöntä että, kun Caddyllä ajaa, tuntuu siltä, etten ole minkään vanhan auton ratissa”, harrastaja hämmästelee.

Ohjaustehostin tekee ajamisesta kevyen tuntuista ja automaattivaihteisella autolla ajaminen on muutoinkin vaivatonta ja helppoa. Vaihdevalitsin on ratissa hyvin käden ulottuvilla.

On hienoa kun ihmiset pysähtyvät ihailemaan autoa ja haluavat ottaa kuvia siitä. Moni haluaa tulla juttusille kyselemään mistä auto on peräisin ja mitä vuosimallia se on.

”Mielelläni kerronkin autosta, jonka lähes koko historia on tiedossa”, Marjo myöntää.

”Jotenkin tuntuu siltä että autoa ajaessa minulla on jonkinlainen yhteys sinne 50-luvulle”, Marjo tunnustaa. ”En osaa sanoin kuvailla tunnetta Cadillacin ratin takana, olen vaan niin onnellinen päästessäni tien päälle. Rakastan niin paljon ajamista autollani”, Marjo kertoo hymyillen.

Teksti Lea Lahti,
kuvat Marjo Kauramäki

SE LAADUKKAAMPI AUTONHOITOSARJA

ELI VIHDOINKIN JOTAIN UUTTA AUTONHOITOON!

ULKOPINTOJEN KÄSITTELY

Uskomaton pesuteho!

DILUTIONS WITH FOAM GUN — WINTER 1:5 — SUMMER 1:10

FOAM GUN PREWASH

PUHDISTAA - KIILLOTTAA - SUOJAA
VAAHTOAVA TEHOESIPESU VAAHDOTTIMILLE

Code MF88 1000 ml

LAIMENNUS JOPA 1:100

Code MF76 1000 ml

LAIMENNUS JOPA 1:10

WHEEL & TYRE CLEANER

PUHDISTAA TEHOKKAASTI
VANTEET, RENKAAT, VALKOSIVUT JA KUMIMATOT

Kumimatot ja renkaansivut syvämustiksi!

Poistaa kalkkijäämiä!

Code MF87
500 ml

LAIMENNUS
JOPA 1:300

BLACK & WRAP SHAMPOO

MUSTILLE VÄREILLE, MATTALAKATUILLE JA TEIPATUILLE, SEKÄ HUONOILLE MAALIPINNOILLE
2IN1: SYVÄPUHDISTAA JA SUOJAA, SEKÄ POISTAA KALKKIJÄÄMIÄ

Pesu ja suojaus
yhdellä käsittelyllä!
Upea vedenhelmeily ja kiilto!

KESTO
JOPA 3 KK

CERAMIC SHAMPOO

3 IN 1 KOOSTUMUS: PESEE, SINETÖI JA SUOJAA
SiO2 TEKNOLOGIAN ANSIOSTA

Code MF67
500 ml

LAIMENNUS:
4 KORKILLISTA ÄMPÄRIIN

SISÄPINTOJEN KÄSITTELY

Kaikki sisäpinnat syväpuhtaiksi!

ALCANTARA® CLEANER

Code MF73
500 ml sumupullo

VALMIS KÄYTTÖLIUOS
ERIKOISKOOSTUMUS KEHITETTY ALCANTARA® TEKSTIILEILLE

HUOM! HUOM!
ALCANTARA CLEANER ON TODELLA MONIKÄYTTÖINEN , VOIT SYVÄPUHDISTAA MYÖS AJONEUVOSI KAIKKI TEKSTIILI- JA VINYYLIPINNAT

Voiko lasienpesu olla näin helppoa?
Ei jätä häiritseviä aaveita lasipinnoille!

GLASS CLEANER & DEGREASER

TEHORASVANPOISTO/PESU
KAIKILLE LASIPINNOILLE

Code MF82
500 ml Sumupullo

Desinfioi ja poistaa hajuja,
sekä virukset & bakteerit!

Code MF89 500 ml

APPROVED UNI EN 14476 LABORATORY TESTED

INTERIOR CLEANER PURIFIER

TURVALLINEN JA TEHOKAS
DESINFIOIVA SISÄPUHDISTE
TEKSTIILEILLE JA VINYYLEILLE

SERTIFIOITU KEMIKAALI:
POISTAA HAJUT, VIRUKSET JA BAKTEERIT

KORKEA LAATU EI OLE SANOISSA, VAAN TURVALLISESSA JA LAADUKKAASSA KEMIASSA!

VALVOTTUA LAATUA - YMPÄRISTÖYSTÄVÄLLISYYTTÄ - TYÖTERVEYTTÄ/TURVALLISUUTTA

TÜV SÜD ISO 9001 — TÜV SÜD ISO 14001 — TÜV SÜD ISO 45001

Maahantuoja: Presco Oy - info@presco.fi
- 03-53 400 53 - www.presco.fi

Presco House of Quality

DETAILING FOR EVERYONE
PASSION INSIDE